

[Nyboe Andersen.]

når man nu skal fastlægge den danske landbrugs politik efter 1. februar.

På længere sigt er det afgørende imidlertid, at vor deltagelse i det europæiske samarbejde betyder en styrkelse af vores betalingsbalance, en styrkelse af hele vor samfundsøkonomi. Vi får øgede trækningsmuligheder i de nærmest kommende år gennem udbygningen af det valutariske samarbejde; men disse muligheder bør ikke forlede os til at fortsætte med en letsindig politik over for betalingsbalancen, de bør tværtimod stimulere os til at udnytte den chance, der nu byder sig for at ændre vor stilling på en afgørende og varig måde.

Jeg skal ikke gennemgå hele det lange katalog over tidsfrister for rapporter eller beslutninger for de forskellige samarbejdsområder. De fleste af fristerne udløber i 1973. Man må vel nok regne med, at de første måneder af 1973 arbejdsmæssigt vil blive præget af de 3 nye landes indtog i Bruxelles, den næsten fuldstændige fornyelse, vi må vente i Kommissionen, udskiftningen af mange embedsmænd i sekretariatet også på høje poster, og derfor vil en effektiv arbejdsrytme i EF-institutionerne formentlig først kunne skabes, når vi kommer hen på foråret. Det betyder, at andet halvår af 1973 må blive en meget betydningsfuld periode, når det gælder virkeliggørelsen af de mange programpunkter, som er opregnet på topmødet.

I dette andet halvår vil arbejdet som bekendt skulle foregå under dansk ledelse ikke bare i Ministerrådet, men også i de faste repræsentanters komité og i en lang række ekspertudvalg. Det er klart, at det vil stille store krav til regering og administration.

Det understreger også betydningen af, at folketinget, herunder markedsudvalget, hurtigt finder ind i en effektiv procedure, en procedure, som på den ene side kan sikre folketingets deltagelse i beslutningsprocessen, men jeg vil da gerne føje til: en procedure, som på den anden side ikke binder regeringen unødigt i alle detaljer til skade for en effektiv dansk deltagelse i det daglige samarbejde i Bruxelles.

Det blev i åbningstalen bebudet, at regeringen ønskede at give markedsudvalget en særlig stilling, jeg forstår ved en lovgivning herom. Jeg vil gerne spørge statsministeren,

om det stadig er regeringens hensigt, og hvis svaret er bekræftende, vil jeg gerne henstille, at et sådant lovforslag fremsættes her i salen så hurtigt som muligt.

Folketinget vedtog i går Danmarks formelle udmeldelse af EFTA-samarbejdet fra årets udgang. Der er i denne sammenhæng et spørgsmål, som jeg gerne ved denne lejlighed vil bede statsministeren besvare, også i hans egenskab af minister for færøske anliggender. Den danske udmeldelse betyder jo, at Færøerne fra nytår ikke er med i EFTA-samarbejdet, og på den anden side ved vi, at Færøerne antagelig heller ikke kommer med i EF-samarbejdet før om 3 år og da kun kommer med, hvis det færøske hjemmestyre ønsker det. Det kan give anledning til at spørge, hvordan Færøernes eksportsituation påvirkes af, at øerne altså i de kommende 3 år synes at komme til at befinde sig i et markedspolitisk ingenmandsland uden for både EFTA og EF. Jeg er meget vel klar over, at det vil ikke rejse problemer for Danmarks samhandel med Færøerne, for det er jo klaret i den særlige protokol 2 til vores tiltrædelsesaftale, men hvordan vil det gå med eksporten fra Færøerne til England f. eks.? Jeg mindes fra min tid som handelsminister, at vi havde et par meget vanskelige debatter i EFTAs ministerråd om den engelske told på frosne fiskefileter, og jeg vil gerne spørge, om man regner med, at Færøerne fortsat kan nyde gavn af den toldfrihed, som det med en del besvær lykkedes at gennemføre inden for EFTAs rammer.

Det er almindelig bekendt, at der på topmødet fandt en langvarig debat og lidenskabelig debat sted om styrkelsen af Fællesskabets institutioner og herunder ikke mindst om afholdelse af direkte valg til Det europæiske Parlament. Holland pressede hårdt på for at få gennemført en beslutning om, at man nu skulle virkeliggøre bestemmelsen i Romtraktatens artikel 138, stk. 3, om direkte valg, og fik støtte fra belgisk side, medens Frankrig gik hårdt imod. Alle de 3 nye lande støttede det franske synspunkt, altså også Danmark.

Jeg skal ikke kritisere statsministeren, fordi han tog den stilling. Vi håber i venstre, at der vil komme et tidspunkt, hvor det europæiske samarbejde har udviklet sig så stærkt både i bredden og i dybden, at det